

Prof. emer. dr. sc. Davorin Kovačić, dipl. ing. građ. (1945. – 2019.)

Davorin Kovačić rođen je 29. ožujka 1945. u Zagrebu. Dijete je roditelja koji su predstavljali spoj juga i sjevera, majke Dalmatinke, Splitske i oca sjevernjaka iz Križevaca. Davorin se već od djetinjstva navikavao na raznolikost mentaliteta i u tome se savršeno snalazio.

Osnovnu i osmogodišnju školu "Anka Butorac" pohađao je u Zagrebu, gdje je stekao temeljno obrazovanje, pokazujući brzinu i nadarenost. U II. gimnaziji u Zagrebu stekao je već dobru podlogu tehničkog usmjerenja, što ga je odvelo na Građevinski fakultet u Zagrebu.

Građevinski fakultet upisuje s generacijom 1964./65. te fakultetsko obrazovanje završava u jesen 1969. diplomom inženjera građevinarstva.

U to vrijeme građevinari lako nalaze posao te se Davorin Kovačić od 1970. do 1971. zapošljava kao stručni suradnik Zavoda za betonske konstrukcije pri Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Skloniji geotehničkim problemima nego betonskim konstrukcijama, u periodu od 1972. do 1989. radi u Institutu *Geoexpert Zagreb*, prvo kao projektant suradnik, a zatim kao projektant te voditelj grupe, gdje praktične probleme u struci rješava primjenom teorijskih znanja.

U to vrijeme stupa u brak sa svojom životnom partnericom Gogom, koja ga 1975. prati u odlasku na poslijediplomski studij na University College of Wales u Swanseau, gdje 1976. magistarskim radom "The analysis of an excavation process using finite elements and critical state model" stječe naslov *Master of Sciences*. Diploma je nostrificirana u Hrvatskoj 1977. Boravak u Engleskoj donosi obitelji Kovačić niz boljitaka. Po povratku u Zagreb rađa se prva kći Sonja (1976.), a zatim 1979. kći Jelena. S povećanjem odgovornosti u obitelji rastu i zaduženja u poduzeću koje se

transformira u *Geotehniku Zagreb*, gdje 1989. postaje rukovoditelj razvojnog sektora.

U završnoj fazi doktorata javlja se u njemu potreba za okupljanjem generacije s kojom je započeo studij građevinarstva. Okupljanja generacije 1964./65. započela su 1989. i pod njegovom dirigentskom palicom trajala su sve do 2018.

Druženja su mu davala poticaj za svladavanje strukovnih zadaća i za razumijevanje okruženja u kojemu je tekao svakodnevi život.

Tijekom rada u *Geoexpertu*, odnosno *Geotehnici*, upoznaje kolege s kojima će dugo dijeliti rast i sazrijevanje obitelji, s kojima će biti snažno povezan u poslovnome smislu i koji će utjecati na životni put svih sudionika zasebno. I njegova se obitelj proširuje 1982. rođenjem sina Nenada. Unatoč proširenoj obitelji i rastućim poslovnim obvezama 1989. uspijeva doktorirati na Fakultetu građevinskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu s temom disertacije "Numeričko rješavanje dvodimenzionalne konsolidacije tla", koju je obranio 17. veljače 1989.

Sklonost korištenju računalnih jezika pokazuje već po završetku studija upisom fakultativnoga numeričkog programiranja kod prof. Srečka Polića 1970. na Građevinskom fakultetu, gdje ovladava osnovama programskog jezika Fortran.

Po obrani disertacije postaje rukovoditelj sektora za razvoj u poduzeću *Geotehnika Zagreb* gdje produbljuje praktična znanja o primjeni geotehničkih metoda u praksi.

U vrijeme ratnih zbivanja na području Hrvatske, u doba dobrano zatamjenjenih građevinskih aktivnosti, godine 1991. prihvaća mjesto docenta na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu. Ispunjavanjem uvjeta za izbor u više znanstveno zvanje 1996. izabran je za izvanrednog profesora na istome fakultetu.

Iste godine Davorin Kovačić prelazi u gospodarstvene vode te postaje direktor novoosnovane tvrtke *BBR Conex d.d., Zagreb*, današnje tvrtke *BBR Adria d.o.o.*, baveći se primjenom BBRV kabela za prednapinjanje u različitim područjima primjene: geotehničkih sidara, kabela za prednapinjanje armiranobetonskih ploča, kabela za prednapinjanje u mostogradnji i kabela za viseće konstrukcije.

Taj period njegova života bio je neobično zahtjevan, izazovan, zanimljiv, ali istodobno iscrpljujući pa Davorin Kovačić počinje osjećati zdravstvene posljedice intenzivnog rada. Među ostalim, od 1983. do 1990. gostujući je docent za predmet Fundiranje na Građevinskom fakultetu Univerziteta Džemal Bijedić u Mostaru.

Njegove komunikacijske sposobnosti dolaze do punog izražaja intenzivira-

njem znanstveno-nastavne aktivnosti u zvanju izvanrednog profesora na Rudarsko-geološko naftnom fakultetu u Zagrebu te na Geotehničkom fakultetu u Varažadinu, gdje u zvanju redovitog profesora, koje je stekao 2009., dočekuje umirovljenje.

Kao ovlašteni inženjer građevinarstva izabran je za revidenta u području geomehanike temeljenja i klizišta, što uredno obavlja do svojih posljednjih dana.

Davorin Kovačić je kao ovlašteni projektant bio član Hrvatske komore inženjera građevinarstva, gdje je sudjelovao u radu Povjerenstva za stručno usavršavanje u području geomehanike. U svojstvu voditelja sekcije geomehanike bio je aktivan u radu godišnjih lipoških okupljanja ovlaštenih inženjera u Opatiji.

U skladu s aktivnim bavljenjem strukom radi i u pododboru 7 za primjenu Eurocoda 1997. u našoj tehničkoj regulativi sve do usklađenja hrvatskih i europskih propisa za geomehaniku u Hrvatskom zavodu za normizaciju.

Njegova posvećenost javnome radu i strukovnim udruženjima nagrađena je 2017. kada je izabran za profesora emeritusa Akademije tehničkih znanosti Hrvatske, Odjela građevinarstva i geodezije.

Od 2000. do umirovljenja posebno se posvećuje uređenju okoliša s geomehničkomga gledišta, uzimajući u obzir sve veći utjecaj otpada i različitih aspekata njegove štetnosti i njegove sanacije te posljedice s kojima se suočava okoliš.

S vremenom Kovačićevi zdravstveni problemi postaju sve izraženiji, no on im se opire svom žestinom svojega

intelekta i optimizmom svoje prirode, koji ga ne napuštaju do posljednjega daha. Zavidljivošću osobnošću profinjenoga intelektualca i u najtežim trenucima zadržao smisao za umjetnost i kulturu, posebno u područjima obilježenima aktivnošću svoje djece, a uz snažnu podršku supruge Goge. Kao da mu je to davalo posebnu snagu i ulijevalo volju za život kada se on već polagano gasio.

Tijekom studija, posebno po njegovu završetku, redovito je sudjelovao u inženjerskim tjednim okupljanjima ljubitelja nogometa na Savi kojima se priključio 1969. Zbog potrebe za druženjem i tjelesnom aktivnošću ustrajao je u tome sve do 2017. Iako je volio i skijanje, napustio ga je za ljubav supruge 1971. te se posvetio zajedničkom užitku plivanja. Ta je aktivnost velikim dijelom bila vezana uz Bobovišće na Braču, gdje se nalazi stara kuća njegovih predaka. Tamo je kao dječak ljeti plivao u klubu, disciplinirano i redovito učeci da je za svladavanje životnih poteškoća potrebna upornost. Tu je spoznaju poslije prenio na djecu, permanentno uživajući u njihovu odrastanju i sazrijevanju. Rijetki su pojedinci koji su tako uspješno povezali struku s uspješnim obiteljskim životom uz smisao i realizirani interes za sport, kulturu i umjetnost.

Posljednjih mjeseci života bio je vrlo aktivan na završavanju započetih poslova. Gotovo do posljednjega dana izgarao je radeći na monografiji posvećenoj nedavno preminulome, dragom prijatelju i kolegi, Nenadu Bičaniću, koju premda gotovo završenu nije stigao objaviti unatoč silnoj želji.

V. Karuza